

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **Stop tunelům, z. s.**, IČO: 22879552
sídlem Na Valech 3, 400 01 Ústí nad Labem

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10 – Vršovice

za účasti osoby

zúčastněné na

řízení: **RotaGroup a. s.**, IČO: 27967344
sídlem Na nivách 956/2, Michle, 141 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Františkem Korbelem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2023, č. j. MZP/2023/221/1167,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 18. 12. 2023, č. j. MZP/2023/221/1167, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 000 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2023, č. j. MZP/2023/221/1167, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 29. 6. 2023, č. j. KUUK/860408/2023, kterým bylo rozhodnuto, že se povoluje výjimka ze zákazů škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů při provádění a užívání staveb v rámci záměru „Průmyslový park Chlumec“ ve smyslu podané žádosti, konkrétně pak ze zákazů škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje, rušit, neúmyslně zraňovat či usmrcovat jedince druhů ještěrka obecná (*Lacerta agilis*) a prskavec větší (*Brachinus crepitans*) nebo poškozovat či přemísťovat vývojová stadia těchto druhů nebo jimi užívaná sídla, dále ze zákazů škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje, rušit jedince druhů křepelka polní (*Coturnix coturnix*), ťuhák obecný (*Lanius colurio*), bramborníček černohlavý (*Saxicola torquata*) či poškozovat jimi užívaná sídla, a to za podmínek stanovených v daném rozhodnutí.
2. Žalobce současně navrhoval i zrušení výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí a požadoval náhradu nákladů řízení odpovídající uhrazeným soudním poplatkům.

Žaloba

3. Žalobce namítal, že v prvostupňovém rozhodnutí jsou chybně označeny pozemky, jimiž je vymezen záměr, pro který se výjimky povolují. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí tuto nepřesnost připustil, ale dále se jí nijak nezabýval s tím, že umístění záměru s ohledem na mapový zákres považuje za nezaměnitelné. Žalobce trval na tom, že žalovaný měl prvostupňové rozhodnutí změnit. Rovněž podotkl, že zákres připojený k prvostupňovému rozhodnutí je datován k březnu 2019 a také obsahuje dnes již neplatné parcelní označení dotčených pozemků. Žalobou napadené rozhodnutí pak pozemky vůbec nezmiňuje a pouze hovoří o „záměru *Průmyslový park Chlumec v k. ú. Chlumec u Chabařovic*“. Žalovaný dle žalobce nedostal nároku plynoucím z § 90 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“).
4. Dále žalobce uvedl, že podle zprávy České republiky z roku 2019 pro Evropskou komisi je stav ochrany ještěrky obecné v České republice hodnocen jako nepříznivý a trend stavu ochrany jako zhoršující se. V tomto směru poukázal na skutečnost, že správní orgán prvního stupně připustil, že v předloženém hodnocení vlivu záměru jsou údaje o početnosti ještěrky obecné v dotčené lokalitě rozporné a hodnocení vlivu záměru na tento druh a hodnocení otázky stavu druhu z hlediska ochrany založil pouze na nekonkretizovaných poznatcích z vlastní správní činnosti, přičemž dospěl dle žalobce k odvážnému závěru, že *„bez ohledu na situaci v celostátním měřítku vyjádřenou v reportovaných zprávách za Českou republiku, podle poznatků krajského úřadu je v klimaticky teplé části Ústeckého kraje namístě označit stav druhu z hlediska ochrany dlouhodobě za příznivý a druh není ohrožen“*. Žalobce uvedl, že ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí namítl nepřezkoumatelnost tohoto závěru správního orgánu prvního stupně, neboť závěr se opírá o blíže neurčené a nespecifikované poznatky správního orgánu prvního stupně z jeho správní činnosti. Dále žalobce namítal, že populační trend druhu není možné dovozovat podle četnosti žádostí o výjimky z jeho ochrany v kraji. V žalobou napadeném rozhodnutí k této námitce žalovaný pouze uvedl: *„Odvolací orgán má za to, že v rámci řízení posouzení otázky míry ohrožení tohoto druhu posoudil všechny rozhodné skutečnosti a rozhodnutí prvoinstanční orgán řádně odůvodnil“*. K otázce vlivu záměru na ještěrku obecnou se pak vyjádřil v rámci odvolacího řízení žadatel

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(společnost RotaGroup a. s. – dále též „žadatel“ či „osoba zúčastněná na řízení“), jehož vyjádření žalovaný obsáhle v žalobou napadeném rozhodnutí citoval a uvedl, že se s ním „*rámcově ztotožňuje*“. Argumenty uvedené žadatelem ale žalobce nepovažuje za dostačující. Žalobce poukázal na skutečnost, že z Červeného seznamu ohrožených druhů České republiky vyplývá, že v posledních desetiletích dochází k významnému poklesu početnosti nebo i zániku či izolaci dříve komunikujících populací ještěrky obecné v důsledku zarůstání lokalit, rozšiřování výstavby a chovu domácích zvířat. Ještěrka obecná je v červeném seznamu České republiky hodnocena jako druh zranitelný, tj. druh, který čelí vysokému nebezpečí vymizení ve volné přírodě. K hodnocení červeného seznamu ze strany žadatele žalobce uvedl, že červené seznamy, které vydává Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, jsou velice kvalitním a věrohodným podkladem odborného charakteru. Jedná se o odborné práce vznikající mnoho let a zachycující dlouhodobé trendy.

5. Žalobce s ohledem na výše uvedené namítal, že hodnocení vlivu záměru na druh ještěrka obecná a hodnocení míry ohrožení tohoto druhu je v napadeném rozhodnutí nesprávné a trpí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů.
6. Dále žalobce namítl, že ve svém odvolání uvedl, že územní plán a zásady územního rozvoje obsahují směrné pokyny a regulativy pro využití území a nelze z nich paušálně dovozovat veřejný zájem na zastavění určité plochy, nebo dokonce na výstavbě konkrétního záměru (s výjimkou veřejně prospěšných staveb). Žalobce trval na tom, že s touto námitkou se žalovaný vůbec v žalobou napadeném rozhodnutí nevypořádal. Současně trval na tom, že soulad s územním plánem nebyl ani nijak doložen.
7. Dále žalobce namítal, že veřejné přínosy záměru spočívající ve vzniku nových pracovních míst, posílení obchodních příležitostí a souladu s územně plánovací dokumentací jsou v prvostupňovém rozhodnutí jen obecně deklarovány, nejsou podloženy žádnými přesvědčivými podklady a nejsou ani, s výjimkou předpokládaných pracovních míst, kvantifikovány. Žalobce poukázal již v odvolání na skutečnost, že v rozhodnutí uváděný počet 340 nových pracovních míst je v rozporu s údajem uvedeným v žádosti. Na tuto jeho odvolací námitku žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nijak nereagoval.
8. Žalobce rovněž trval na tom, že při současné nízké nezaměstnanosti je malý zájem na tvorbě nových pracovních míst. Důvody vyšší nezaměstnanosti v Ústeckém kraji jsou dle žalobce strukturální (nižší vzdělanost obyvatelstva, vyšší míra exekucí, vyšší podíl osob žijících ve vyloučených lokalitách), a nelze ji snížit prostou tvorbou pracovních míst na nechráněném trhu práce. Dle žalobce výstavba montážních a logistických hal spíše strukturální postižení regionu prohlubuje. Prvostupňové rozhodnutí se nezabývalo vahou tvrzených veřejných zájmů sociálního a ekonomického charakteru, a proto nebylo možné řádně vyhodnotit otázku převahy zájmů jiných nad zájmem na ochraně přírody. Správní orgán bez důkladné a ověřitelné úvahy pouze uvedl, že zájmy na realizaci záměru bylo možno považovat za převažující. Na námitku žalobce uplatněnou v odvolání pak žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí reagoval zcela obecně.
9. Žalobce dále namítal, že přestože v odvolání poukazoval na nedoložení splnění požadavku naléhavosti jiných veřejných zájmů sociálního a ekonomického charakteru ve smyslu § 56 odst. 2 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“), žalovaný tuto námitku vypořádal pouze obecnou formulací o splnění všech zákonných podkladů pro povolení výjimek ze zákazů dle § 56 zákona o ochraně přírody. Takové vypořádání odvolací námitky považuje žalobce za nedostačující.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

10. Dále žalobce namítal, že v řízení před správními orgány nebylo doloženo splnění nároku neexistence jiného uspokojivého řešení. Přestože žalobce tento nedostatek namítl v odvolání, žalovaný jej vypořádal jen obecným konstatováním o splnění všech zákonných předpokladů pro povolení výjimek ze zákazů dle § 56 zákona o ochraně přírody.
11. Žalobce dále uvedl, že trvá na svých podrobných odvolacích námitkách ke stanoveným podmínkám rozhodnutí. Žalovaný na jeho odvolací námitky týkající se podmínek stanovených v prvostupňovém rozhodnutí reagoval zcela obecně a nekonkrétně.
12. Dále žalobce namítal, že jeho odvolací námitku, že předložené hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny nelze považovat za bezvadný podklad rozhodnutí, neboť nesplňuje požadavky na biologické hodnocení dle zákona o ochraně přírody, vypořádal žalovaný jen obecným konstatováním, že hodnocení považuje za dostatečné, aniž se vyjádřil k otázce požadavků na tento podklad, které vyplývají z právních norem.
13. Dále žalobce uvedl, že trvá na své odvolací námitce, že v řízení je nutné posoudit, zda v přilehlé nivě potoka budou výstavbou a provozem záměru (hlukem, světlem, pohybem vozidel a osob) rušeny, případně jinak negativně zasaženy zvláště chráněné druhy živočichů.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

14. Žalovaný uvedl, že ve svém rozhodnutí připustil, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí uvedené pozemky již neexistují, nicméně umístění záměru s ohledem na mapový zakres, který je součástí prvostupňového rozhodnutí, je nezaměnitelné. K nesprávnému označení pozemků došlo v důsledku přečíslování původních pozemků, neboť od doby podání žádosti uplynuly více než 4 roky. Správně se má jednat o pozemky p. p. č. XA, XB, XC a XD vše v k. ú. X (správně má být uvedeno katastrální území X – poznámka soudu). Žalovaný trval na tom, že tuto námitku řádně vypořádal v žalobou napadeném rozhodnutí. Zdůraznil, že odvolací řízení tvoří s prvoinstančním řízením jeden procesní celek a totožnost předmětu řízení tak zůstala zachována.
15. K hodnocení početnosti ještěrky žalovaný uvedl, že správní orgán prvního stupně konstatoval, že skutečnosti uvedené v hodnocení jsou rozporuplné, nicméně ani tyto pochybnosti nejsou dostatečným důvodem k přehodnocení skutkového stavu v otázce vlivu záměru na tento druh či v otázce stavu druhu z hlediska ochrany. Dále správní orgán prvního stupně uvedl, že je dotčený druh běžným druhem obsazujícím pravidelně antropogenní a druhotná stanoviště, například oblasti ovlivněné těžbou, ale také zastavěná území. Správní orgán prvního stupně dále popsal, že se jedná v místním i regionálním měřítku o hojný druh. Místní populace ještěrky obecné tak může být dotčena pouze lokálně, a to stavebním zábořem biotopu a rušením či nahodilým usmrčením jednotlivých exemplářů při provádění stavebních prací. Současně ke zmírnění negativních dopadů na tento druh stanovil správní orgán prvního stupně ve výroku svého rozhodnutí podmínky 2 a 3. Žalovaný se plně ztotožnil s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí a uvedl, že správní orgán prvního stupně se posouzením míry ohrožení dotčeného druhu dostatečně zabýval a zjištěné skutečnosti řádně odůvodnil. Zdůraznil, že touto námitkou se zabýval již v žalobou napadeném rozhodnutí a řádně ji vypořádal.
16. K otázce naplnění zákonných předpokladů pro povolení výjimek ze zákazů dle § 56 zákona o ochraně přírody žalovaný uvedl, že se jí správní orgán prvního stupně podrobně zabýval v žalobou napadeném rozhodnutí. Žalovaný se s odůvodněním správního orgánu prvního stupně plně ztotožnil a považuje je za dostatečné a srozumitelné. K územně plánovací

dokumentaci města Chlumec žalovaný uvedl, že ta je veřejně dostupná na webových stránkách města Chlumec, přičemž je z ní zřejmé umístění záměru v rozvojové ploše smíšené výrobní označené jako Z32.

17. K odvolacím námitkám týkajícím se podmínek rozhodnutí žalovaný uvedl, že tyto odvolací námitky vypořádal na straně 15 žalobou napadeného rozhodnutí a jejich odůvodnění považuje za dostatečné. V tomto směru odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 1. 2023, č. j. 16 A 31/2019-56, s tím, že se odvolací orgán nemusí vyjádřit ke každé větě v odvolání, plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil, s tím, že není nutné, aby odvolací orgán reagoval na každý dílčí argument, ale plně postačí, pokud své rozhodnutí vystaví na ucelené a konzistentní argumentaci podporující jeho závěry.
18. K odvolacím námitkám týkajícím se ochrany nivy potoka žalovaný uvedl, že námitky, které se vztahovaly k předmětu řízení byly správním orgánem prvního stupně dostatečně a srozumitelně vypořádány, přičemž ostatní námitky byly považovány za bezpředmětné.
19. K tvrzení žalobce, že žadatelem předložené hodnocení vlivů záměru na zájmy ochrany nesplňuje požadavky na biologické hodnocení dle zákona o ochraně přírody a vyhlášky č. 142/2018 Sb. žalovaný uvedl, že hodnocení považuje za dostatečné, a to i ve vztahu k vyhodnocení vlivů na jednotlivé zvláště chráněné druhy. Rovněž navržená ochranná opatření v podobě vybudování suchého poldru či ochranné zóny, které povedenou ke zmírnění vlivů na biotu, považuje žalovaný za dostatečná.
20. Žalovaný zdůraznil, že žalobní námitky byly již z velké části uplatněny v průběhu odvolacího řízení. Trval na tom, že při vydání žalobou napadeného rozhodnutí zjistil skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, pro potřeby rozhodnutí si opatřil dostatečné podklady, zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a v rámci řízení provedl volné hodnocení důkazů. Žalovaný trval na tom, že otázky podstatné pro řízení byly dostatečně vypořádány v prvoinstančním rozhodnutí i žalobou napadeným rozhodnutím a závěry byly dostatečně odůvodněny.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

21. Osoba zúčastněná na řízení (žadatel) předložila soudu k předmětné věci velice obsáhlé vyjádření. Trvala na tom, že žaloba by měla být zamítnuta, neboť uplatněné námitky byly přezkoumány a vyvráceny správním orgánem prvního stupně i žalovaným. Žalovaný dle jejího názoru nepochybil, pokud se ztotožnil s odůvodněním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
22. Chybné uvedení pozemků ve výroku prvostupňového rozhodnutí nemohlo dle jejího názoru mít vliv na zákonnost předmětného rozhodnutí, neboť dle osoby zúčastněné na řízení z mapového podkladu i ze správního spisu je zřejmé, na kterých pozemcích bude záměr umístěn.
23. Osoba zúčastněná na řízení dále trvala na tom, že při posouzení otázky míry ohrožení ještěrky obecné byly správním orgánem prvního stupně posouzeny všechny rozhodné skutečnosti a prvostupňové rozhodnutí bylo řádně odůvodněno. Žalovaný tedy nepochybil, pokud se se závěry správního orgánu prvního stupně ztotožnil.
24. Dále uvedla, že v řízení o výjimce bylo prokázáno, že veřejné zájmy na realizaci záměru převažují nad zájmy na ochraně přírody. Tyto závěry byly dle jejího názoru

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v prvostupňovém rozhodnutí řádně odůvodněny. Proto žalovaný dle jejího názoru nepochybil, pokud sám ohledně veřejných zájmů výslovně neuvedl podrobné odůvodnění.

25. Rovněž uvedla, že v řízení o výjimce bylo dostatečně prokázáno a odůvodněno, že neexistuje jiné uspokojivé řešení. Dle osoby zúčastněné na řízení žalovaný nepochybil, když se se závěry správního orgánu prvního stupně zcela ztotožnil, aniž by tento postup podrobně odůvodnil.
26. Dále trvala na tom, že všechna kompenzační opatření byla stanovena v zájmu ochrany přírody a chráněných druhů. Stanovení podmínek bylo správním orgánem prvního stupně řádně odůvodněno. Žalovaný se s tímto podrobným odůvodněním ztotožnil, a proto postupoval správně, když odvolací námitku označil za nedůvodnou s odkazem na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.
27. Hodnocení vlivů závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny bylo dle osoby zúčastněné na řízení zpracováno v souladu s právními předpisy. Správní orgán prvního stupně se požadavkem žalobce na doplnění hodnocení zabýval a v prvostupňovém rozhodnutí rozvedl, z jakých důvodů je tento požadavek neúčelný a nepřiměřený. Dle osoby zúčastněné na řízení tedy žalovaný nepochybil, když se v napadeném rozhodnutí s tímto závěrem prvostupňového orgánu ztotožnil, aniž by se konkrétně vyjadřoval k jeho jednotlivým aspektům a úvahám.
28. Dále uvedla, že v rámci řízení o výjimce byl negativní vliv záměru na nivu potoka vyvrácen, což je odůvodněno v prvostupňovém rozhodnutí.
29. Dále osoba zúčastněná na řízení trvala na tom, že z jednání žalobce je zřejmé, že se svými účelovými podáními a opakovanými námitkami snaží pouze zmařit realizaci záměru. Dle jejího názoru žalobce pouze šikanózně vykonává práva náležející mu jakožto registrovanému spolku na ochranu přírody a krajiny, aniž by tato činnost byla reálným předmětem a náplní jeho činnosti. Žalobce se tímto jednáním dopouští dle osoby zúčastněné na řízení zjevného zneužití práva, které vykonává k neodůvodněné újmě osoby zúčastněné na řízení.
30. V doplnění vyjádření ze dne 7. 8. 2024 osoba zúčastněná na řízení poukázala na tři záměry, které měly být realizovány v blízkosti projednávaného záměru, s tím, že žalobce proti umístění těchto záměrů nijak nebrojil.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

31. Žalobce v reakci na vyjádření žalovaného ve svém vyjádření ze dne 3. 3. 2024 uvedl, že textová část územního plánu stanoví pro plochu Z32 specifické koncepční podmínky a současně jsou stanoveny územním plánem i ucelené funkční podmínky využití a prostorového uspořádání a základní podmínky ochrany krajinného rázu pro plochy smíšené výrobní, do nichž je zařazena i plocha Z32. Posouzení otázky, zda předmětný záměr je v souladu s územním plánem, není dle žalobce triviální otázkou, kterou by laik dokázal s jistotou zodpovědět. K závaznému posouzení, zda je záměr v souladu s územně plánovací dokumentací, je příslušný orgán územního plánování. Žalobce je přesvědčen, že pokud orgán ochrany přírody v rozhodnutí argumentuje souladem záměru s územním plánem, měl by ve spise být relevantní podklad, který by takové tvrzení dokládal a přezkoumatelně odůvodňoval.
32. Žalobce v reakci na vyjádření osoby zúčastněné na řízení ve svém vyjádření ze dne 14. 3. 2024 uvedl, že své webové stránky upravuje pouze zřídka a z jejich obsahu nelze usuzovat

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

na aktivitu spolku ve vztahu k uplatňování jeho práv v řízeních dle zákona o ochraně přírody. S tvrzením osoby zúčastněné na řízení, že by se v daném případě mělo ze strany žalobce mělo jednat v daném případě o zneužití práva a jeho šikanózní výkon, žalobce vyjádřil zásadní nesouhlas.

33. K poukazu osoby zúčastněné na řízení o dalších záměrech pak žalobce ve vyjádření ze dne 15. 10. 2024 uvedl, že se účastnil všech tří řízení o záměrech, na které poukazovala osoba zúčastněná na řízení. Jedno řízení bylo zastaveno a ve dvou dalších žalobce uplatnil své námitky.

Posouzení věci soudem

34. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
35. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
36. V předmětné věci soud rozhodl mimo pořadí stanovené § 56 s. ř. s., neboť osoba zúčastněná na řízení opakovaně žádala o přednostní vyřízení věci s poukazem na skutečnost, že nebylo vyhověno její žádosti o odkladný účinek žaloby, a na skutečnost, že se v daném případě jedná již o druhou žalobu v pořadí v předmětné věci, kdy svou žádost o povolení výjimek podala již v roce 2019 a předchozí rozhodnutí žalovaného ve věci bylo zrušeno pro nepřezkoumatelnost. Současně osoba zúčastněná na řízení poukazovala na skutečnost, že do vyřešení předmětné žaloby není možné pokračovat v realizaci návazných administrativních kroků směřujících k realizaci záměru a vzniklé prodlevy jí způsobují značné finanční ztráty.
37. Primárně soud konstatuje, že žalobní námitku, ve které žalobce pouze uvedl, že trvá na odvolacích námitkách ke stanoveným podmínkám rozhodnutí, na které dle žalobce žalovaný reagoval pouze obecně a nekonkrétně, nelze považovat za řádnou a projednatelnou žalobní námitku. Není přípustné v žalobě odkazovat na podání učiněná v průběhu správního řízení, protože soudní řízení není jeho pokračováním. Z žalobního bodu musí být jednoznačně patrné, z jakých právních a skutkových důvodů považuje žalobce žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné, či v jakém postupu správního orgánu spatřuje žalobce vadu řízení. Z uvedené žalobní námitek však není zjištělné, jaké podmínky prvostupňového rozhodnutí žalobce napadal odvoláním a z jakých důvodů, ani s jakou odvolací argumentací se žalovaný nevypořádal. Proto se soud touto námitkou nemohl zabývat.
38. Obdobně je tomu i v případě žalobcovy námitek, ve které namítal, že trvá na své odvolací námitce ohledně ochrany nivy potoka s tím, že je v řízení nutné posoudit, zda v přilehlé nivě

potoka budou výstavbou a provozem záměru (hlukem, světlem, pohybem vozidel a osob) rušeny, případně jinak negativně zasaženy zvláště chráněné druhy živočichů. Ani z této žalobní námitky není patrné, z jakých právních a skutkových důvodů považuje žalobce žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné či v jakém postupu správního orgánu spatřuje žalobce vadu řízení. Ani touto námitkou se tedy soud nemohl zabývat.

39. Následně přistoupil soud k vypořádání žalobcem řádně uplatněných žalobních námitek.
40. Žalobce namítal, že prvostupňové rozhodnutí obsahovalo ve svém výroku nesprávné označení pozemků, na kterých se předmětný záměr má realizovat. V prvostupňovém rozhodnutí je uvedeno, že předmětem řízení je „*povolení výjimky ze zákazů dle § 50 odst. 2 zákona u níže uvedených zvláště chráněných druhů živočichů, a to pro činnosti spojené s realizací záměru „Průmyslový park Chlumec“ umístěného na p. p. č. XE, XF, XG, XH, XI v k. ú. X (rozsah stavebního zboru je zobrazen v mapové části biologického hodnocení záměru, zpracovaného Ing. Mgr. M. P., 2018, které bylo přílohou žádosti)*“. Nedílnou součástí prvostupňového rozhodnutí je pak zakres situace záměru, na kterém jsou zachyceny hranice pozemků s jejich parcelními čísly v době jeho vyhotovení (březen 2019), a to nejen hranice dotčených pozemků, ale i hranice pozemků v nejbližším okolí včetně liniových staveb a potoka v jižní a jihovýchodní části areálu.
41. Na odvolací námitku žalobce reagoval žalovaný tak, že uvedl, že „*připouští, že pozemky ve výroku uvedené již v současné době neexistují, nicméně umístění záměru s ohledem na mapový zakres považuje odvolací orgán za nezaměnitelné. K této nepřesnosti (označení pozemků) došlo zřejmě v důsledku přečíslování původních pozemků, neboť od doby podání žádosti uplynuly více jak 4 roky a došlo k jejich přeznačení na p. p. č. XA, XB, XC, XD k. ú. X (správně má být X – poznámka soudu) u X*“.
42. Z výše uvedeného vyplývá, že žalovaný na předmětnou námitku reagoval a z jeho reakce vyplývá, že neshledal skutečnost, že správní orgán prvního stupně nezohlednil v záhlaví svého rozhodnutí při označení posuzovaného záměru to, že v průběhu správního řízení došlo k přečíslování parcel, na kterých má být záměr realizován, jako věc, která by měla zásadní vliv na zákonnost a určitost prvostupňového rozhodnutí. S tímto závěrem se plně ztotožňuje i soud. Vzhledem k tomu, že nedílnou součástí prvostupňového rozhodnutí je zakres situace záměru, který obsahuje zakres plánovaného záměru do katastrální mapy, včetně zakresu pozemků v bezprostředním okolí, je umístění posuzovaného záměru zcela nepochybně nezaměnitelně lokalizováno, a ani skutečnost, že v mezidobí došlo k přečíslování parcel, na kterých má být záměr umístěn, v důsledku jejich dělení, nemohla nijak zpochybnit prostorové umístění záměru, zvláště za situace, že prostor jeho umístění je prakticky ohraničen komunikacemi a vodním tokem.
43. Předmětný nedostatek prvostupňového rozhodnutí ohledně zastaralého označení parcel, na kterých má být záměr umístěn, je právě s ohledem na skutečnost, že nedílnou součástí rozhodnutí je i zakres záměru, zřejmou nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí, kterou by bylo možné opravit prostřednictvím postupu dle § 70 správního řádu. Za tohoto stavu nelze dle soudu skutečnost, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nepřistoupil ke změně prvostupňového rozhodnutí dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, považovat za vadu, která by mohla mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Proto soud tuto námitku vyhodnotil jako nedůvodnou.
44. V dalších žalobních námitkách žalobce zejména namítal, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolacími námitkami. Na tomto místě musí soud konstatovat, že žalobou napadené

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutí je koncipováno zcela neobvykle. Po stručné rekapitulaci odvolacích námitek uplatněných žalobcem v rámci správního řízení žalovaný citoval celé velice obsáhlé vyjádření žadatele (v soudním řízení vystupuje v pozici osoby zúčastněné na řízení) a následně uvedl: „*S obdrženým vyjádřením právního zástupce žadatele se ministerstvo rámcově ztotožňuje.*“. Pak žalovaný v sedmi odstavcích rozsahem odpovídajících jedné straně velice stručně reagoval na odvolací námitky žalobce.

45. K odkazu žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí na citované stanovisko žadatele soud konstatuje, že z něho nelze dovodit, že by se správní orgán se závěry žadatele plně ztotožnil a přijal je za své. Pokud se někdo s něčím „*rámcově ztotožní*“ znamená to, že s argumentací nesouhlasí plně, ale pouze v určitých základních a hrubých rysech, ale v detailech či v jednotlivých otázkách se jeho názor liší, nebo že se details a jednotlivostmi takového tvrzení vůbec nezabýval (zabýval se pouze rámcem). Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí však není seznatelné, ve kterých skutečnostech se žalovaný s argumentací žadatele ztotožnil a v čem zastává žalovaný odlišný názor nebo považuje argumentaci žadatele za nepřiléhavou. Vágní odkaz žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí na vyjádření žadatele tedy není možné považovat za vypořádání odvolacích námitek žalobce. Soud proto musí vycházet pouze z vypořádání odvolacích námitek, které provedl žalovaný na stranách 15 a 16 žalobou napadeného rozhodnutí (celé žalobou napadené rozhodnutí má 16 stran).
46. Soud musí zdůraznit, že výše popsaný ležerní a zcela nestandardní přístup žalovaného k vyhotovení odvolacího rozhodnutí je o to víc zarážející, že předchozí rozhodnutí žalovaného bylo rozsudkem zdejšího soudu ze dne 30. 5. 2022, č. j. 16 A 62/2020-73, zrušeno pro nepřezkoumatelnost spočívající v tom, že se žalovaný řádně nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce.
47. Ve vztahu k přezkoumatelnosti rozhodnutí soud konstatuje, že v § 89 odst. 2 správního řádu je mimo jiné stanoveno, že odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. I rozhodnutí odvolacího správního orgánu pak musí splňovat obecné náležitosti správního rozhodnutí zakotvené v § 68 správního řádu, tedy mimo jiné musí jeho odůvodnění obsahovat úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků. Soud v tomto směru poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že „*[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši*“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, všechny dostupné na www.nssoud.cz). Uvedenou optikou tedy bude nahlížet soud na žalobou napadené rozhodnutí.
48. Žalobce namítal, že se žalovaný řádně nevypořádal s jeho odvolací námitkou, že správní orgán prvního stupně neměl dostatečné podklady ve spise k tvrzení, že „*bez ohledu na situaci v celostátním měřítku vyjádřenou v reportovaných zprávách za Českou republiku, podle*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

poznatků krajského úřadu je v klimaticky teplé části Ústeckého kraje namísto označit stav druhu z hlediska ochrany dlouhodobě za příznivý a druh není ohrožen“. Žalobce uvedl, že ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí namítl nepřezkoumatelnost tohoto závěru prvostupňového orgánu, neboť závěr se opírá o blíže neurčené a nespecifikované poznatky správního orgánu prvního stupně z jeho správní činnosti. Dále žalobce ve svém odvolání namítal, že populační trend druhu není možné dovozovat podle četnosti žádostí o výjimky z jeho ochrany v kraji.

49. Na tuto námitku žalovaný reagoval jedinou větou: *„Odvolací orgán má za to, že v rámci řízení posouzení otázky míry ohrožení tohoto druhu posoudil všechny rozhodné skutečnosti a rozhodnutí prvoinstanční orgán řádně odůvodnil.“*
50. Správní orgán prvního stupně k otázce výskytu ještěrky obecné v dané lokalitě a zásahu záměru do jejího biotopu uvedl, že hodnocení předložené žadatelem je rozporné co do hojnosti výskytu tohoto druhu na dotčené ploše a že není jasné, jak byly dovozeny počty záměrem dotčených jedinců tohoto druhu uvedené žadatelem v žádosti a jejím doplnění, když hodnocení, které bylo jediným podkladem žádosti v tomto směru, žádné konkrétní počty neuvádí. Dále správní orgán prvního stupně uvedl: *„Podle poznatků krajského úřadu z vlastní správní činnosti je ještěrka obecná v podkrušnohorské oblasti běžným druhem, obsazujícím v oblasti svého výskytu pravidelně antropogenní a druhotná stanoviště, běžně využívajícím oblasti ovlivněné těžbou, ale je pravidelně přítomna i v zastavěných územích. Ještěrka obecná patří v působnosti krajského úřadu trvale k druhům, u nichž je povolení výjimek ze zákazů projednáváno nejčastěji a která je pravidelně zjišťována průzkumy nejen na přírodních stanovištích, ale velmi často na postindustriálních plochách, v dobývacích prostorech a v intravilánech; v tomto směru je šestým nejčastěji projednávaným druhem v působnosti krajského úřadu a v posledních třech letech byla výjimka ze zákazů u ještěrky obecné povolována v desítkách případů, většinou v souvislosti se stavebním zábořem neb s rekultivacemi. Bez ohledu na situaci v celostátním měřítku vyjádřenou v reportingových zprávách za Českou republiku, podle poznatků krajského úřadu je v klimaticky teplé části Ústeckého kraje namísto označit stav druhu z hlediska ochrany dlouhodobě za příznivý a druh zde není ohrožen.“* Na jiném místě prvostupňového rozhodnutí je ve vztahu k druhu ještěrka obecná uvedeno, že *„v projektovém území byl zastižen příležitostně v počtu jednotlivých exemplářů při okrajích obvodových cest“.*
51. Z obsahu správního spisu vyplývá, že odvolací námitku, na níž žalobce odkazoval ve své žalobě, skutečně řádně uplatnil ve svém včasném odvolání.
52. Za takové situace jednověťý odkaz žalovaného na závěry prvostupňového orgánu považuje soud za zcela nedostatečný. Je sice pravda, že není samo o sobě vadou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí o odvolání, pokud se odvolací správní orgán plně ztotožní se závěry prvostupňového orgánu a odkáže na jejich podrobné odůvodnění obsažené v prvostupňovém rozhodnutí, ovšem takové vypořádání odvolací námitky je přijatelné pouze v případě, že odvolací námitka spočívá v tvrzení, že se správní orgán s nějakou skutečností nevypořádal, nebo (za určitých skutečností), že se s ní vypořádal nedostatečně. V případě, že je však v odvolání zcela konkrétně namítáno, že určité závěry správního orgánu prvního stupně nemají oporu ve správním spise, jako tomu bylo v daném případě, odkaz na odůvodnění obsažené v prvostupňovém rozhodnutí nemůže obstát, pokud odůvodnění prvostupňového orgánu odpověď na tuto námitku výslovně neobsahuje. V reakci na odvolání je nutné specifikovat, z jakých podkladů správní orgán prvního stupně vycházel a zda jsou dostatečně relevantní pro závěry, které prvoinstanční orgán učinil.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

53. V daném případě správní orgán prvního stupně sám zpochybnil jediný podklad ve vztahu k výskytu zvláště chráněných živočichů v daném řízení, kterým bylo hodnocení předložené žadatelem, a následně vycházel z blíže neurčených poznatků z úřední činnosti, z nichž dospěl ke kategorickému závěru, že v teplé části Ústeckého kraje není daný celorepublikově silně ohrožený druh ohrožen. Argumentace prvostupňového orgánu tedy neodkazuje na žádný dokument, který by jeho závěry dokládal a který by byl součástí daného správního spisu, nebo alespoň na konkrétní správní řízení, jehož by takový dokument byl součástí. V daném případě tedy prvostupňové rozhodnutí neobsahovalo označení konkrétních podkladů, ze kterých správní orgán prvního stupně vycházel při hodnocení skutkového stavu, a proto odkaz žalovaného na prvostupňové rozhodnutí nemohl řádně vypořádat výše uvedenou námitku žalobce. Tuto námitku tedy shledal soud důvodnou.
54. Pro úplnost (protože se jedná již o druhé zrušení rozhodnutí žalovaného v dané věci pro nepřezkoumatelnost) soud podotýká, že i v prvostupňovém rozhodnutí je určitý rozpor v postoji správního orgánu ohledně počtů záměrem dotčených jedinců ještěrky obecné, kdy na straně 11 prvostupňového rozhodnutí je uvedeno, že hodnocení, které bylo jediným podkladem řízení v tomto směru, žádné odhady dotčených exemplářů neobsahuje a správnímu orgánu prvního stupně není zřejmé, jak byly počty dotčených exemplářů stanoveny žadatelem, a současně na straně 12 prvostupňového rozhodnutí je výslovně uvedeno, že daný druh „v projektovém území byl zastižen příležitostně v počtu jednotlivých exemplářů při okrajích obvodových cest“.
55. Dále žalobce v žalobě uplatnil několik námitek týkajících se posouzení převahy veřejného zájmu na realizaci záměru nad zájmem na ochraně zvláště chráněných druhů a otázky neexistence jiného uspokojivého řešení. Žalovaný na odvolací námitky žalobce týkající se těchto otázek reagoval v žalobou napadeném rozhodnutí souhrnně pouze jednou větou: „Krajský úřad se otázkou naplnění zákonných podkladů pro povolení výjimek ze zákazů dle § 56 zákona u zvláště chráněných druhů včetně druhů evropsky chráněných podrobně zabýval v napadeném rozhodnutí a v tomto směru považuje ministerstvo napadené rozhodnutí za dostatečně odůvodněné a srozumitelné.“
56. Žalobce ve svém odvolání výslovně namítal, že správní orgán prvního stupně odůvodňoval veřejný zájem na výstavbě předmětného záměru skutečností, že dojde ke vzniku 340 pracovních míst, když v doplnění žádosti žadatele bylo uvedeno, že vznikne několik desítek nových pracovních míst. Žalobce v tomto směru v odvolání namítal nesprávně zjištěný skutkový stav. K této odvolací námitce se žalovaný nijak nevyjádřil. Tato námitka je tedy důvodná.
57. K vyjádření osoby zúčastněné na řízení soud zdůrazňuje, že není podstatné, že správní spis obsahuje podklad, ze kterého správní orgán prvního stupně při určení množství vzniklých pracovních míst vycházel. Podstatné je, že žalovaný žádným způsobem nereagoval na konkrétní odvolací námitku.
58. Dále správní orgán prvního stupně dovozoval existenci veřejného zájmu na realizaci záměru i z jeho souladu s funkčním využitím daného území v platném územním plánu a zásadách územního rozvoje. Z tohoto souladu správní orgán prvního stupně rovněž dovodil, že tato okolnost „nasvědčuje tomu, že v daném případě není ve vztahu k naplnění veřejného zájmu prostřednictvím předmětného záměru k dispozici jiné, srovnatelně uspokojivé řešení“. Žalobce v odvolání namítal, že územně plánovací dokumentace obsahuje směrné pokyny a regulativy pro využití území a nelze z nich paušálně dovozovat veřejný zájem na zastavení určité

plochy, nebo dokonce na výstavbě určitého konkrétního záměru (kromě veřejně prospěšných staveb). Ani na tuto konkrétní námitku žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nijak nereagoval. I tuto námitku tedy soud vyhodnotil jako důvodnou.

59. Dále žalobce namítal, že nedošlo k posouzení váhy veřejných zájmů sociálního a ekonomického charakteru ani k doložení naléhavosti těchto zájmů v dané lokalitě a čase. Jinými slovy z žádného ze správních rozhodnutí dle žalobce nevyplývá, proč vznik pracovních míst v dané lokalitě má převahu nad zájmem na ochraně zvláště chráněných druhů. Důvodem uvedené převahy veřejného zájmu sociálního a ekonomického se dle zjištění soudu nezabýval správní orgán prvního stupně ani žalovaný. Tuto odvolací námitku tedy žalovaný rovněž nevypořádal. Navazující žalobní námitka byla tudíž rovněž důvodná.
60. Dále žalobce namítal, že nebylo doloženo splnění požadavku neexistence jiného uspokojivého řešení. Správní orgán prvního stupně se otázkou existence jiného uspokojivého řešení zabýval na straně 14 a 15 prvostupňového rozhodnutí, kde uvedl následující: *„Podle ustálené judikatury správních soudů je nezbytné hledat jiné uspokojivé řešení záměrů projednávaných podle § 56 zákona vždy v mezích podané žádosti, a v tomto ohledu krajský úřad neshledal, že by bylo ve hře jiné uspokojivé řešení projednávaného záměru. Například podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 A 21/2016-174 ‚povinnost zkoumat v řízení o povolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody jiné možné podoby (varianty) záměru je limitována tím, že se musí jednat o varianty reálné a uskutečnitelné, které mohou představovat menší zásah do zájmů chráněných tímto zákonem‘, přičemž povinnost prokázat, že taková varianta existuje, a tudíž je namístě, aby byla v takovém řízení zkoumána, nese správní orgán. Podle soudu totiž správní orgány svým postupem v jiném obdobném případě, kdy nepovolily žadateli výjimku podle § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody z důvodu neprokázání neexistence jiného uspokojivého řešení, aniž předtím toto řešení definovaly a vyzvaly žadatele k odstranění vad žádosti, porušily § 45 odst. 2 a § 4 odst. 2 správního řádu. Krajský úřad konstatuje, že mu nejsou známy žádné skutečnosti, které by v daném případě nasvědčovaly existenci jiného uspokojivého řešení záměru žadatele; žádný z účastníků řízení pro takovou možnost nepředložil žádné důkazy ani neuplatnil ve prospěch této možnosti žádné konkrétní vyjádření; žadatel sám takovou možnost vyloučil. Spolek Stop tunelům, z. s., vyslovil v této souvislosti v námitce s odvoláním na metodickou příručku Evropské komise k aplikaci směrnice o stanovištích názor, že pojem jiného uspokojivého řešení je třeba vztahovat výhradně veřejným užitkům projednávaného záměru (tj. k naplnění deklarovaného veřejného zájmu spojovaného se záměrem), nikoliv k záměru samotnému. K tomu krajský úřad uvádí, že výklad evropské směrnice – jakkoliv by z citovaného textu metodické příručky vyplýval – jednak nemůže být směrodatný pro přímou aplikaci právního předpisu nejde-li o přímo použitelný právní předpisy Evropské unie, jednak nebyl v daném případě navíc v příkrém rozporu s dosavadní právní praxí i s judikaturou správních soudů, takže jeho uplatnění by významně kolidovalo se zásadou předvídatelnosti a ochrany legitimního očekávání. Uvedenou námitku spolku směřující k nesplnění podmínky neexistence jiného uspokojivého (řešení-doplněno soudem) proto krajský úřad považuje za nedůvodnou.“*
61. V rámci odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce omezil prakticky na tvrzení, že úvaha správního orgánu prvního stupně je nesprávná a že mělo být v otázce existence jiného uspokojivého řešení postupováno v souladu s právními předpisy Evropské unie.
62. V případě této námitky, kdy se žalobce ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí prakticky omezil pouze na tvrzení, že názor správního orgánu je nesprávný, je možné s poukazem na princip jednotnosti správního řízení, kdy rozhodnutí správního orgánu a

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odvolacího orgánu tvoří jeden celek, konstatovat, že jako minimalistické vypořádání této odvolací námitky postačuje reakce odvolacího orgánu, který se ztotožní s argumentací a právním názorem správního orgánu prvního stupně. K tomu v daném případě ze strany žalovaného došlo. Námitku vztahující se k posouzení neexistence jiného uspokojivého řešení vyhodnotil soud jako nedůvodnou.

63. Dále žalobce namítal, že jeho odvolací námitku, že předložené hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny nelze považovat za bezvadný podklad rozhodnutí, neboť nesplňuje požadavky na biologické hodnocení dle zákona o ochraně přírody, žalovaný nedostatečně vypořádal pouze obecným konstatováním, že hodnocení zpracované dle § 67 zákona o ochraně přírody považuje za dostatečné. Správní orgán prvního stupně k otázce náležitostí hodnocení vlivu záměru, které namítal žalobce již v průběhu správního řízení, konstatoval: *„I když požadavek spolku z formálního hlediska nejde vysloveně nad rámec obsahových náležitostí biologického hodnocení ve smyslu právního předpisu (popis výstupů a vstupů má být součástí popisu záměru), z hlediska účelu biologického hodnocení a ve vztahu k předmětu řízení není v uvažovaném rozsahu a podrobnosti účelný ani přiměřený. Je třeba přihlédnout k tomu, že záměr je plánován v průmyslové oblasti, v těsném sousedství frekventovaných komunikací a v sousedství velkokapacitních skleníků (tj. v území s významně zvýšeným hlukovým pozadím nebo světelnou zátěží) a lze oprávněně předpokládat, že změny prostředí spojené s realizací a provozem záměru proto nebudou tak intenzivní, jak by bylo možné předpokládat v území méně ovlivněném. I proto je na místě, aby se biologické hodnocení záměru na zájmy chráněné pátou částí zákona opíralo spíše než o hypotetické vlivy spojené s budoucím užíváním staveb o celkový dopad samotného stavebního zaboru území využívaného chráněnými druhy jako biotop. Požadavek spolku na doplnění žádosti o vyhodnocení hypotetických budoucích vlivů provozu plánovaných staveb na životní prostředí proto považuje krajský úřad ve vztahu k předmětu řízení za málo odůvodněný, neúčelný a obstrukční.“*
64. Žalobce v odvolání uvedl: *„Názor krajského úřadu o nedůvodnosti, neúčelnosti či dokonce obstrukčním charakteru nesplněného požadavku, na který jsme poukázali, považujeme za nepodstatný. Uvedený požadavek podle našeho názoru vyplývá z právních norem. S tím se napadené rozhodnutí nijak nevypořádalo.“*
65. Žalovaný k této otázce v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že *„hodnocení zpracované podle § 67 zákona považuje odvolací orgán za dostatečné, a to i ve vztahu k vyhodnocení vlivů na jednotlivé zvláště chráněné druhy“*.
66. Za situace, kdy odvolací námitka žalobce spočívala prakticky pouze ve vyslovení nesouhlasu s argumentací správního orgánu prvního stupně, soud konstatuje, že s přihlédnutím k principu jednotnosti správního řízení jako minimalistické vypořádání této odvolací námitky postačuje reakce odvolacího orgánu, který se ztotožnil s argumentací a právním názorem správního orgánu prvního stupně a konstatoval, že hodnocení vlivu zásahu považuje za dostatečné. I tuto námitku žalobce vztahující se k otázce bezvadnosti hodnocení vlivu záměru z hlediska splnění jeho zákonných náležitostí tedy soud vyhodnotil jako nedůvodnou.
67. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobu shledal důvodnou a napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro vady řízení spočívající v nedostatečném vypořádání odvolacích námitek zrušil. Současně soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Soud nepřistoupil ke

zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť zjištěné vady řízení se týkaly výlučně žalobou napadeného rozhodnutí.

68. Pro úplnost soud podotýká, že ani podrobné a vyčerpávající vyjádření osoby zúčastněné na řízení v průběhu správního řízení či v průběhu řízení před soudem nemůže odstranit či napravit vady žalobou napadeného rozhodnutí. Stěžejní argumenty odůvodňující rozhodnutí musí být vždy vtěleny do odůvodnění samotného správního rozhodnutí a musí být jednoznačně patrné, že se jedná o právní názory správního orgánu.
69. K domněnce osoby zúčastněné na řízení, že ze strany žalobce se v daném případě jedná o šikanózní výkon práva vůči ní, soud konstatuje, že žalobce je poměrně častým účastníkem soudních řízení, ve kterých vystupuje aktivně v pozici žalobce či osoby zúčastněné na řízení (viz spisy vedené u zdejšího soudu pod spisovými značkami 141 A 20/2023, 16 A 34/2023, 16 A 30/2023, 16 A 42/2022, 16 A 11/2022, 16 A 17/2022, 16 A 11/2022, 16 A 9/2022, 16 A 34/2021, 16 A 14/2021, 16 A 13/2021, 16 A 23/2020). Z uvedeného tedy dle soudu vyplývá, že žalobce neomezuje svou aktivitu pouze na řízení související se záměrem osoby zúčastněné na řízení. Tato domněnka osoby zúčastněné na řízení je tedy nedůvodná.
70. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému výrokem II. tohoto rozhodnutí povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 4 000 Kč. Náhrada nákladů řízení odpovídá uhrazenému soudnímu poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč a uhrazenému poplatku ve výši 1 000 Kč za návrh na odkladný účinek, kterému bylo usnesením ze dne 26. 2. 2024, č. j. 16 A 1/2021-62, vyhověno.
71. O náhradě nákladů řízení vynaložených osobou zúčastněnou na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné k přiznání náhrady nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení. Proto soud rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. ledna 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu